

Література

1. Віхрова І.О. Адміністративно-господарські санкції як заходи господарсько-правової відповідальності / І.О. Віхрова // Часопис Київського університету права. – 2015. – № 2. – С. 151-155.

2. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18. – Ст. 144.

3. Про захист від недобросовісної конкуренції: Закон України від 07.06.1996 р. № 236/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 36. – Ст. 164.

УДК 346(043.2)

Шевченко Т.В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Беззубов Д.О., д.ю.н., доцент

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Актуальність даної теми полягає у відсутності чіткої регламентації процесу розробки, узгодження, експертизи та внесення на розгляд відповідним органам проектів законів та підзаконних нормативних актів; не додержання принципу правової економії, який означає прийняття меншої кількості нормативних актів з одних і тих самих питань.

Виправлення у чинному законодавстві численних вад (прогалин, колізій, застарілих та / або неефективних норм), вдосконалення господарського законодавства щодо його правової форми та системи.

Причини:

1. Наявність у чинному законодавстві численних вад (прогалин, колізій, застарілих та/або неефективних норм).

2. Динамізм відносин у сфері господарювання (змінюваність залежно від появи нових технологій, видів договорів, форм співпраці суб'єктів господарювання, міжнародних зв'язків тощо), а також складність та багатоманітність цих відносин, що не завжди вдається врахувати при прийнятті нормативно-правових актів (першої редакції).

3. Глобалізація економічного життя, поширення сфер діяльності транснаціональних компаній та промислово-фінансових груп, міжнародне співробітництво.

1. Вдосконалення господарського законодавства щодо його правової форми. Цей напрям передбачає:

а) істотне посилення ролі закону як основного джерела регулювання господарських відносин, що відповідає положенням Конституції України та ст. 5 Господарського кодексу України щодо регулювання на рівні

закону відносин власності, визначення правових засад та гарантій підприємництва, правил конкуренції в економічній сфері та норм антимонопольного регулювання [1, 2];

б) зменшення ролі відомчих нормативних актів і обмеження відомчої нормотворчості, що забезпечується контролем з боку Міністерства юстиції України у формі державної реєстрації таких актів та набуття ними чинності лише за умови такої реєстрації (постанова Кабінету Міністрів України від 28.12.1992 р. № 731 «Про затвердження Положення про державну реєстрацію нормативних актів міністерств та інших органів державної виконавчої влади»);

в) підвищення ролі локальних нормативних актів (установчих і внутрішніх правових документів суб'єктів господарських відносин), які самостійно (але в межах, не заборонених законом) визначають і напрями своєї діяльності, внутрішню структуру, порядок використання прибутку та інші питання;

2. Вдосконалення господарського законодавства щодо його системи.

Цей напрям передбачає:

а) інкорпорацію господарського законодавства (видання систематизованих збірок господарського законодавства) за предметним критерієм: законодавство про приватизацію, законодавство про капітальне будівництво, законодавство про господарські договори тощо;

б) консолідацію господарського законодавства (прийняття замість кількох нормативно-правових актів, що регулюють певний вид господарських відносин, – одного, який дозволяє усунути колізії в регулюванні певної категорії господарських відносин).

3. Гармонізація законодавства України з найкращими міжнародними стандартами регулювання відносин у сфері господарювання, законодавством міжнародних економічних союзів, до складу яких входить чи планує увійти Україна (включаючи й Європейський Союз).

На вдосконалення господарського законодавства спрямована державна регуляторна політика, що має здійснюватися відповідно до Закону України від 11.09.2003 р. «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» [3]. Зазначений закон визначає:

— принципи державної регуляторної політики (адекватність, ефективність, збалансованість, передбачуваність, прозорість і врахування громадської думки в процесі прийняття нових, зміни чи скасування чинних актів законодавства / регуляторних актів у сфері господарювання);

— основні етапи та елементи державної регуляторної політики (підготовка аналізу регуляторного впливу; планування діяльності з підготовки проектів регуляторних актів; оприлюднення проектів регуляторних актів; їх відкриті обговорення; відстеження результативності регуляторних актів; перегляд регуляторних актів;

систематизація регуляторних актів; оприлюднення інформації про здійснення регуляторної діяльності), а також основні засади її здійснення (єдиний підхід до підготовки аналізу регуляторного впливу та до здійснення відстежень результативності регуляторних актів; недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють чинні регуляторні акти; викладення положень регуляторного акта у спосіб, який є доступним та однозначним до розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта);

— систему та повноваження регуляторних органів – Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, Національного банку України, Національної ради України з питань телебачення та радіомовлення, інших державних органів, центральних органів виконавчої влади. Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради Міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування.

Література

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

2. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV (зі змінами) // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18, № 19-20, № 21-22. – Ст. 144.

3. Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності: Закон України від 11 вересня 2003 р. № 1160-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1160-15>

УДК 346.2 (043.2)

Шелкова І.А., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет м. Київ,
Науковий керівник: Козачок І. Я., к.ю.н.

ЮРИДИЧНІ АСПЕКТИ ПРИПИНЕННЯ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Діяльність суб'єктів господарювання забезпечує виробництво, обмін, реалізацію матеріальних і нематеріальних благ у сфері суспільного виробництва кожної країни. У зв'язку з динамічним розвитком господарських правовідносин постає питання внесення змін до чинного законодавства, яке регулює підстави та порядок припинення діяльності суб'єктів господарської діяльності, з метою уникнення колізій та прогалин у ньому.

Суттєві зміни умов господарювання, поява нових учасників